

- b) ett annat receptbelagt läkemedel än det som skulle ha förskrivits till patienten om inte incitamentssystemet funnits,

om detta andra receptbelagda läkemedel ingår i samma terapeutiska klass av läkemedel som används för behandling av patientens åkomma?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67).

Talan väckt den 13 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-64/09)

(2009/C 90/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver och J.-B. Laiguelot)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (¹) genom att inte anta alla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att på ett korrekt och fullständigt sätt följa artikel 2.13, artikel 4.2 a, artikel 5.5 och 5.4, artikel 6.3, artikel 7.1 och artikel 8.3 i direktivet, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin ansökan framställer kommissionen sju anmärkningar som avser att införlivandet av vissa bestämmelser i direktiv 2000/53/EG med fransk rätt är ofullständigt.

Sökanden gör först gällande att införlivandet och definitionen av artikel 2.13 om demonteringsinformation för uttjänta fordon inte har säkerställts på ett tillräckligt klart och tydligt sätt. Mot-

svarande nationella bestämmelse är nämligen mycket mer restriktiv än direktivets bestämmelse och i synnerhet har den igenkoppling till det av gemenskapslagstiftaren angivna syftet avseende en riktig och miljövänlig hantering.

Enligt sökanden har vidare ett för sent införlivande av artikel 4.2 a fått till följd att det på marknaden under 18 månader har funnits fordon, material och komponenter som, utöver de fall som undantagits, innehöll bly, kvicksilver, kadmium eller sexvärt krom, eftersom det inte är förrän från och med den 31 december 2004 som de relevanta nationella bestämmelserna har varit tillämpliga på typgodkända fordon, medan det datum som angavs i artikel 4.2 a i direktivet var den 1 juli 2003.

Sökanden gör även gällande att förfarandet enligt artikel 5.3 för utfärdande av ett skrotningsintyg för ett uttjänt fordon inte korrekt har återgetts i fransk rätt, vilket kan skapa förvirrande situationer, bland annat för innehavare av fordon från andra medlemsstater. Kommissionen riktar i detta hänseende särskilt kritik mot det förhållandet att skrotningsintyget inte utfärdas när fordonet överlämnas, utan först efter det att fordonet faktiskt har skrotats, och att intyget inte lämnas till innehavaren av det uttjänta fordonet, utan till prefekten för det departement där fordonet har registrerats.

Kommissionen påtalar för det fjärde att införlivandet av artikel 5.4 strider mot dess ändamålsenliga verkan, eftersom det gör det möjligt för vissa auktoriserade anläggningar – godkända skrotningsanläggningar – att inte ta hand om uttjänta fordon och eftersom det inte föreskrivs något kompensationsystem till förmån för dessa skrotningsanläggningar.

Dessutom strider införlivandet av artikel 6.3 mot begreppet demontering som betecknar den första behandlingsfasen för uttjänta fordon, det vill säga den fas då delar som lätt kan demonteras avlägsnas före saneringen.

Sökanden kritiserar även införlivandet av artikel 7.1. De franska myndigheterna uppmuntrar nämligen återvinning av fordonskomponenter ”i alla de fall de tekniska och ekonomiska förutsättningarna gör detta möjligt”, medan det i direktivet föreskrivs en mer långtgående skyldighet att utföra ”materialåtervinning när detta är miljömässigt möjligt”.

Sökanden understryker slutligen att medlemsstaterna enligt artikel 8.3 är skyldiga att vidta bestämda åtgärder för att se till att fordons- och komponenttillverkare tillhandahåller demonteringsinformation, i form av handböcker eller genom elektroniska medier, för varje typ av nytt fordon som släpps ut på marknaden.

(¹) EGT L 269, s. 34.